

Expedient: 303/17

El Consell Tributari, reunit en sessió de 28 de febrer de 2018, coneixent del recurs presentat per UPF, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- Constitueix l'objecte del present recurs d'alçada la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de 19 de gener de 2017, per la qual es desestima la sol·licitud d'exempció de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres en relació a les obres de reforma sense afectació de l'estructura de la planta soterrani de l'edifici situat al carrer ..., que forma part del Parc de Recerca El recurs s'interposa en data 3 de març de 2017 pel Sr., en representació de la UPF.

2.- La recurrent al·lega que l'article 80.1 de La Llei Orgànica 6/2001 d'Universitats de 21 de desembre (LOU) reconeix l'exempció d'aquest impost sempre que el tribut recaigui directament sobre la universitat en concepte de contribuent.

A més fa referència a la sentència del TSJ de Madrid de 7 de juliol de 2016, la sentència del TSJ de Múrcia, núm. 567/2015, de 6 de juliol de 2015 i la sentència, núm. 581/2005, del TSJ de Catalunya de 26 de maig de 2005 que reconeixen l'exempció sol·licitada a les Universitats.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient es desprèn la següent relació de fets:

- El 13 de juliol de 2016 la UPF sol·licita l'exempció de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres meritat com a conseqüència de les obres de reforma sense afectació d'estructura, de la planta soterrani de l'edifici

- El 16 de febrer de 2017 es notifica la resolució del gerent de l'IMH per la qual es desestima aquesta sol·licitud, interposant-se recurs d'alçada contra la mateixa el 3 de març de 2017.

- Consta ingressada la autoliquidació de l'ICIO LV-2016-3-19-..... per aquesta obra.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs en base als fonaments que es contenen en el dictamen d'aquest Consell Tributari 420/5, de 24 de juliol de 2006. Aquest dictamen afirma, en essència, que ni la configuració de l'ICIO com a impost indirecte

-que no grava la propietat immobiliària, sinó la despesa de la construcció-, ni la definició legal del fet imposable de l'impost -que grava la realització de qualsevol construcció, instal·lació o obra per la qual s'exigeixi la corresponent llicència d'obres o urbanística, s'hagi obtingut o no aquesta llicència-, no tenen cabuda en l'article 80.1 LOU en tant que aquest impost no recau sobre la propietat, ni sobre l'activitat adreçada directament a l'acompliment de les finalitats, ni sobre els rendiments de les Universitats

FONAMENTS DE DRET

Primer.- D'acord amb els antecedents de fets descrits, es desprèn que els recursos d'alçada interposats per l'interessat han estat presentats dins del termini d'un mes comptat a partir del dia següent al de la data de la notificació, d'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, i l'article 14.2 c) del RD Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, en relació amb l'article 48.2 i 3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Segon.- L'actual regulació de les exempcions aplicables a les Universitats públiques, entre les quals s'hi compren la UPF, es troba en l'article 80 de la Llei Orgànica 6/2001, el Títol XI de la qual regula el règim econòmic i financer de les Universitats Públiques. En l'apartat 1è d'aquest article es preveu el següent:

“Los bienes afectados al cumplimiento de sus fines y los actos que para el desarrollo inmediato de tales fines realicen y los rendimientos de los mismos, disfrutarán de exención tributaria, siempre que los tributos y exenciones recaigan directamente sobre las Universidades en concepto legal de contribuyentes y sin que sea posible legalmente la traslación de la carga tributaria”

Els actes objecte de l'impost que aquí es qüestiona son les obres de reforma interna d'espais sense afectació de l'estructura de la planta soterrani de l'edifici situat al carrer

Cal determinar, doncs, si a aquestes obres els hi és d'aplicació l'exempció prevista a l'art. 80.1 LOU en relació a l'ICIO.

Tercer.- Certament, aquest Consell Tributari, en el Dictamen 420 de 2005, en què es basa la proposta de resolució, va entendre que l'exempció prevista a l'art. 80 LOU no era aplicable a l'ICIO respecte de la construcció de dos soterranis destinats a ubicar instal·lacions de la UPC. El Consell entenia, en aquest cas, que l'impost no incidia en actes que estiguessin immediatament adreçats al desenvolupament de la investigació, la docència o l'estudi, i que

la seva vinculació amb aquestes finalitats era instrumental, però no immediata, com exigeix el text de la exempció.

Amb posterioritat a aquell pronunciament, i particularment en temps recents, els tribunals de justícia han dictat diverses sentències –algunes d’elles citades pel recurrent- que han interpretat l’ordenament aplicable a les obres efectuades per les Universitats públiques, sentències referides en particular a l’art. 80.1 LOU i la seva aplicació en relació a l’ICIO.

Es tracta de les següents sentències: STSJ Murcia de 27.02.2015, “reforma del Colegio Mayor Azerbe” ; STSJ Castilla la Mancha (Albacete) de 5.10.2015: “obras de rehabilitación de la nave 5 del campus tecnológico de la Fábrica de Armas de Toledo; STSJ Madrid de 7.07.2016, “obras de ampliación del Centro de Innovación Tecnológico, Edificio Fase II, en el Parque Científico de Leganés”; STSJ Castilla y León (Valladolid) de 27.03.2017: “Adecuación de Construcción de Centro de Investigación en Cibernética, Construcción Módulo de Investigación Fase I del edificio Politécnico en el Campus de Vegazana de la Universidad de León”.

Totes aquestes Sentències no qüestionen en cap moment que l’ICIO està comprès dins de les exempcions establertes en l’art. 80.1 LOU. Totes elles es refereixen a activitats o obres de construcció, remodelació o reparació d’edificacions que d’una manera o altra estan destinades a les activitats de docència, recerca i altres pròpies de les respectives Universitats (art. 1 LOU). En aquest sentit, les sentències han anat interpretant l’abast de la vinculació o destinació de l’edificació objecte de l’obra a dites finalitats universitàries, i en tots els casos ha estat apreciada com un instrument pel desplegament immediat d’aquelles finalitats a que es refereix l’art. 80.1 LOU.

Per totes, resulta il·lustrativa l’anàlisi del cas efectuada per la STSJ Castilla la Mancha (Albacete) de 5.10.2015:

“De la lectura de este precepto se desprende la necesaria concurrencia de dos requisitos al objeto de poder apreciar la concurrencia de la exención, como son por un lado la existencia de la vinculación entre los actos que integran el hecho imponible y el desarrollo de los fines de la universidad. En el presente caso, si bien es cierto que la Administración apelada negó la existencia de tal relación, lo cierto es que de la propia lectura del alcance de la obra a efectuar en la rehabilitación de la nave 5 del Campus Toledo de la Universidad de Castilla La Mancha ya se desprendía tal vinculación, que a su vez quedó ratificada en las actuaciones judiciales en virtud del informe remitido por la propia UCLM donde se señala que tras la rehabilitación de las instalaciones de

la antigua fábrica de armas de Toledo, la misma se destinará principalmente a sala auditorio, aula magna para clases magistrales, desarrollo de tesis doctorales, ponencias, cursos y resto de actividades relacionadas con la docencia y actividades propias tanto en la sala principal como en los tres seminarios integrados en el mismo.
En el presente caso, donde nos encontramos ante una liquidación provisional, es evidente que el juicio de vinculación debe realizarse sobre el propio proyecto sin que pueda exigirse una afección de destino efectiva, sino que debe realizarse un juicio previo, siendo lo cierto que del examen de la memoria del proyecto no se objetiva elemento alguno que permita entender que la finalidad anunciada por la UCLM no se corresponda al contenido del proyecto.”

L'argumentació jurídica es basa en el que anomena "judici de vinculació", això és l'anàlisi de si existeix una vinculació entre l'acte constructiu i els fins de la universitat, i això es concreta en determinar si l'edificació que és objecte de les obres es destinarà a una activitat de docència, de recerca o altres activitats pròpies de la Universitat.

Així, doncs, en l'estat actual de la qüestió, i des del punt de vista de la seva configuració legal, l'exempció prevista a l'art. 80.1 LOU abastaria l'ICIO pel que fa a les obres de construcció, rehabilitació i reforma d'edificis de titularitat d'una universitat pública destinats a les finalitats de docència, recerca i altres pròpies de la Universitat.

Aquesta interpretació encaixaria amb la consideració que l'art. 80.1 LOU tindria un plantejament omnicomprensiu de l'exempció fiscal referida a les Universitats públiques, sempre que existeixi l'assenyalada vinculació entre els béns, actes o rendiments amb les finalitats pròpies de la Universitat, plantejament del qual només estarien exclosos aquells tributs en els que és possible legalment la translació de la càrrega tributària (IVA).

Quart.- En el cas que ens ocupa, segons s'ha dit, es tracta d'obres de reforma interna d'espais sense afectació de l'estructura de la planta soterrani de l'edifici situat al carrer

D'aquesta descripció, així com de la documentació incorporada a l'expedient (pressupost de les obres referides al laboratori de neurociències), es pot concloure que existeix una vinculació entre els actes que integren el fet imposable i el desplegament dels fins de la Universitat, en aquest cas la recerca. L'obra es refereix a una edificació destinada a una finalitat pròpia de la Universitat i per tant constitueix un acte de desplegament immediat de les funcions universitàries, en el sentit assenyalat que, com hem dit, configura l'actual estat de la qüestió.

En definitiva, i no havent-se discutit el compliment dels altres requisits, la Universitat recurrent té dret a l'exempció sol·licitada.

Per tot això, i en disconformitat amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs presentat i ANUL·LAR la resolució impugnada.